

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 173

9) Til *justitsministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med dansk retsopfattelse, hvis Flygtninge­nævnet skulle træffe afgørelse om asylansø­geres skæbne uden møde og diskussion om den enkelte asylansøgning og blot afgøre sa­gerne ved hvert enkelt nævnsmedlems votering formidlet gennem postvæsenet?«

Justitsministeren (Engell):

Jeg kan oplyse, at udlændinge efter udlæn­dingelovens § 56, stk. 1, har ret til mundtligt at forelægge sagen for Flygtningenævnet. Når det gælder spørgsmålet, om den øvrige be­handling af sagen skal være mundtlig, så be­stemmes det af nævnet.

Efter § 4, stk. 1, i nævnets forretningsorden, som jo efter udlændingeloven fastsættes af ju­stitsministeren efter forhandling med nævnet, tilrettelægger nævnets formand nævnets arbej­de.

Nævnet har oplyst, at dets afgørelser i al­mindelighed træffes efter, at der har været en mundtlig forhandling mellem medlemmerne, og umiddelbart efter, at Direktoratet for Ud­lændinges repræsentant, advokaten for den pågældende og udlændingen selv har forelagt sagen i nævnet. I visse tilfælde træffes afgørel­sen dog skriftligt ved cirkulation af sagen mel­lem medlemmerne. Her taler vi altså om selve afgørelsen. Det er oftest tilfældet i sager, der udsættes på et nævnsmøde med henblik på, at der kan indhentes yderligere oplysninger, samt i sager, som begæres genoptaget. Nævnet har også oplyst, at nævnet agter at anvende denne fremgangsmåde i en del af de sager, som næv­net har genoptaget efter nævnets formands af­tale med Folketingets Ombudsmand.

Som det fremgår, er det altså nævnet selv, der tilrettelægger og træffer bestemmelse om sagsbehandlingen, og jeg har fuld tillid til – og det mener jeg også Folketinget kan have – at nævnet tilrettelægger sagernes behandling på en hensigtsmæssig og forsvarlig måde.

Pelle Voigt (SF):

Nu er der jo her tale om et spørgsmål af

principiel karakter, men ministeren kom selv ind på den konkrete sammenhæng med de pa­læstinensiske asylsøgere og henviste til udlæn­dingelovens § 56.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke forholder sig sådan, at skriftlig votering i spørgsmål af denne art – deriblandt skriftlig votering om enkeltpersoner blandt de palæsti­nensiske asylsøgere – skal ske i overensstem­melse med udlændingelovens § 53, stk. 3. El­lers forekommer nemlig bemærkningerne i § 56 mig temmelig uforståelige; her fastslås det jo, at skriftlig votering kun kan anvendes i spørgsmål, der ikke er af principiel karakter. Er det ikke rigtigt forstået?

Justitsministeren (Engell):

Når man læser § 56 i loven og også den hen­visning, der er til § 53, efterlader den ikke så megen tvivl. Det, der så også i denne sammen­hæng er vigtigt, er, at nævnet med udgangs­punkt i loven og i den forretningsorden, der fastsættes for nævnets virksomhed, har en selv­stændig kompetence.

Men hvor hr. Pelle Voigt i øvrigt vil hen med sit spørgsmål, har jeg lidt svært ved at se. Der gælder en udlændingelov, som vi har vedtaget her i Folketinget. Der er fastsat en forretnings­orden for Flygtningenævnet, som man lever op til, og som jeg har fuld tillid til administreres på en rigtig, fornuftig og grundig måde, sådan som det i øvrigt er et kendetegn for nævnets virksomhed.

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne prøve i et uddybende spørgs­mål at forklare ministeren, hvor det er, jeg vil hen.

Ifølge udlændingelovens § 53 fastslås der en række tilfælde, hvor en skriftlig votering kan komme på tale. Ifølge lovens § 53, stk. 3, er det bl.a. dels i sager, der ikke er af principiel ka­rakter, men behandles af formanden, en af næstformændene, et af de medlemmer, der er beskikket efter indstilling fra Dansk Flygtningehjælp, og et af de medlemmer, der er udpe­get af ministerierne. Der nævnes en række til­fælde, hvor dette kan lade sig gøre: enten hvor klagen må anses for at være åbenbart grund­løs, hvor der er meddelt opholdstilladelse efter nogle bestemte paragraffer, hvor sagen vedrø­rer nægtelse af udstedelse af dansk rejseudlo­